

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κευτσεμπελιό)

Για πρώτη φορά στό Χόλλουντων, «νετερ» από πολλά χρόνια άνθρωπο το έξισαν σάκανό : «Ενας Αμερικανός έκαπονταυματίας Τζέρι. Μάρτζορι, αντοκτόνης γιατί η φύλη του δέχθηκε νά πάεινται γρήγορα. Ναι, μη σας φάνεται παράξενο. Καθώς θα γίνεσσε, καὶ ούτος είχε πολλά δικαιωμάτων για νά ποσιθεί το παγκού διάδημά του. Ιδού πώς έχει αυτή ή δραματική ιστορία! Ό μάτερ Μάρτζορι είχε ταξειδεύει τον περασμένο χρόνο στην πατρί την Χαβάη κι' είχε παραμείνει στην ίδια τρέλα μήπως, βάνοντας την υδωραρά της φύσεως καὶ τοὺς χαρούς των γηγενών τους. Εκεί ήμως είχε την άνηξία νά κάνῃ τη γνωρία της αφετηρία ωμορφής Χαβαΐανας, την άνωτα δύναται δεν άργησε τενήθη παραδόση. Τόδι ειδιδύλλιο τους ήμως δεν φαντάζονται πως τόδι έναντι νά κάνει τό μικρό του. «Ετού δρόγες νά παραμείλησε κερδήσεις του και νά μην ένδιαμαρέστα πειά γιά τίποτε άλλο, πως νά την άγαπη της γονειτερής Χαβαΐανας. Τόσο δέ ήταν ο μένος μαζί της, ώστε την πήρε στη Νέα Υόρκη και την έγραψε ο ίδιος θαυμάσιο διαμέρισμα. Η Χαβαΐανα ήταν πειρίθυρο της Κίνης ήταν βράδιν, που δηλητική ή ένθυμη συντροφία του μάτερ Μάρτζορι νά διασκεδάσει σ' ένα κέντρο του Μπροντγουόνι, η φύλη τού θινόπειραν άπο τη σωταρία, άρχισε νά ροξείται μέ τόπη τέλειν, θάντες διωλού οι θαυμάντες του κέντρουν ένθυμουάστρηαν. Έκεινή τη βραδιάν έτσι καὶ βρίσκεται έπιε πέρα κι' από τούς καλύπτοντος λυτρεούσαίσις τού Χαβαΐανου. Κατάλαβε λοιπόν οτι αυτή ή Χαβαΐανα ήταν δι τού χρειάζονται για τό ρώλο της κορετρίγιας στό φύλμ «Ερωτικός Πειρατεύς». Και πολινός να φεύγει, την άλλη μέρα κιδώλας, την έπεσεφθήκε στό διαμέρισμά της και την έπεισε νά τόν διαλογήση στό Χόλλουντων. Φαντασθήτε τώρα την απέταξη του δυνιστικούμένου Μάρτζορι, δταν έλλας τη μάχησεπτοικο γράμμα της λατρευτής του. Δὲν μπόρεσε νά την έπειση στό χωρισμό της και τόδι απογοητεύθηκε, ώστε φύτεψε μια σφράγιδα στήρι καρδιά του. Μά ή Χαβαΐανα ήταν τόσο ένθυμουασμένη άπο τοὺς καινούργιους θριάμβους της, που δὲν πρότεινε καθόλου το τραγικό τέλος του φύλου της. Κίνη θανάτου μάστις της έλαταν δι την αιτή ή αντοκτονία ήταν ή καλύτερη φεύγειν, που θά την έκανε διάσημη, τόσο ένχαριστήθηκε, ώστε είτε στόν νέο προστάτη της :

Ο συμπαθητικός Γάλλος
ζέν - πρεμιέ του κινημα-
τογράφου Άνρυ Γκαρά

ικός Γάλλος
τοῦ κινημα-
Ανρύ Γκαρά

— Φαντασθήτε, ο Τζέλι μ' αγαπούσε τόσο πολύ, ώστε θυσιάσε την πασχαλινή σαρκανίδα και να την φάει με την παραμονή της στην παραλία.

να τὸν ἔχῃ ἀρχιστράτηγον, ἔχοντας πεποιηθεῖσαν στην στρατηγικὴν αξία το-

Μέσα λοιπόν στις τόσες άγωνας του γηραιού 'Ανωτάτου "Αρχοντού" έρχονται τώρα ένα δυντό κοριτσάκι από τό Βάσιγκτον, ψλαγχνότας στην εποπτούλη του, για ένα φαντάρο, παλλάτινο όνειρο κάτω, στο μέτωπο οποίο πάντα τον θέλει να βασικάσει!

Μα είναι νά γελάν κανένας ...
Ή έπειτα νά αγίρει νά διαβαστεί όλην την σίκητης άσωματη

Η επιστολή αυτή, χωρίς να διαβαστή ολοκληρη, ωχτήρει ασφαλώς στό καλάθι των άχρηστων ...

Μά, όχι!... Δεν φίχτηρε στό καλάθι των άσφερτων!... 'Ο σεβαστικό
και μεγάλως γέφυρο τή διάβασης: διάλογον!...

καπελλάς : Λέει με Απρίλιον 1864. Διαβάστε τώρα και την ιδιοχειρ
σμηνεύσο του Λίγκον, γραμμένη στο πάσο γράφησης της επιστολής :

«Πρός τὸ ἔντιμον ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.
Νά σταλεῖ μὲ κάθε τρόπο δ στρατιώτης αὐτὸς εἰς ἀδεια
Ἡ δεῖαλι μὲ ἐγκρίνεται.

Νικεταί του εγκρίνεται.
14 Απριλίου 1864. Αθραάμ Λίνκολν»
Ναι, θέλει ή άγωνιες, τὰ μαρτύρια καὶ τὰ βάσανα τοῦ Μεγάλου Γούντος, παραμείστηκαν στὴν ψυχὴν του, προσευμένου νὰ παντρευτῇ

Αθραάμ Λίνκολν

14 Απριλίου 1864. Λευκάριον Αγρικόν
Ναι, θέλεις, τὰ μαρτύρια καὶ τὰ βάσανα τοῦ Μεγάλου Γροντοῦ, παραμέμπτων στήν Ψυχή του, προσεκένου νὰ παντρεύσῃ εώς Κ.. Ν..» τὸν καθό της !... EDWARD DOHERTY.

EDWARD DOHERTY

φυλι μιακούσα κωρίτσια, από τα πά μωράρια, του Νέου Κρούου.
* * *

Σέργει πάτε αλιθάνθη τή μεγαλείτερη συγκέντη της ζωῆς του ὁ Ραμών Νοβάρρο ; "Οταν ένα βράδυ, καθώς γύριζε στο ονειδοχώριον, στη Νέα 'Υδρων, είδε μεά τερψίδα φωτεινή γελάλιμα τοις κυνηγατογράφους που ήταν διαρρήμης τ' άνων του και το λαρνάκον του φέλι. Τόση δε ήταν η συγκίνειά του, ώστε επέσει καταγής λαρνάκων και κρεμάστρων διό ώρες κατόντων για νά τὸν κάνοντο νά γιατρόν νά σπινθέτη. Εννούσαν κανεῖς δεν είχε καταλάβει την αττία τῆς λιτωποθύμας του και διό νόμιμον θα είχε προσέλθει ἀπό τὴν ὑπερβολάστων. Κι' διως, καθὼς θμωλογεῖ δὲ λι- δος σ' ένα τελευταίον ζήρων του, είχε συγκρυπθή ἐξαναγκά, γιατὶ κατάλαβε δια ἀπός τὸ φτωχός κι' ἀπόπιο Μεζανίουν είχε γίνει πειά ένας διάσπορος αἰστόρεας καὶ θα μποροῦσε νά κάψῃ εύτυχισμένη τὴν θλογέ- νειά του, πων μέρος τόπη θνητογόρε.

Τόση ήταν ή φτώχεια των Ραμού Νοβάρδο στά πρώτα όγκυτα της καροϊέρας του, όποτε έκανε αίματηρές οἰκονομίες. Τότε ήταν άποινη ένως άπλος κοινάθρος. Κάθε βράδυ λιοτόν πήγαινε με τα πόδια από τό στοντόν στην κάμαρά του, δηλαδή σιωτά δέκα χιλιόμετρα, για νά κά-
νη οἰκονομία τα λίγα σεντς του λευκοφρείου. Πά νά ξεχάνε δη την κού-
ρασι της μέρας και τήν κούρασι τοδ δρόμου, τραγουδούντες όμορφα τρα-
γούδια της πατέρας του, άδικαροδάντες για τών κύριον πού στεκόταν
για νά τὸν θράψουν και νύν τον γειωδοροτήστη ...

* * *

Ἡ μις Μάγιερ, μὰ ἀπὸ τῆς καλύτερες βεντέττες τῆς «Μέτρο», «γνι-
ζεῖ» ἔνα συνταραχτικό σύνημα, μισθωμάδους ὑποθέσεως.